

[Arnfast.]

Nu var boligministeren ganske vist ikke til stede den 5. december, da der blev udskrevet valg af den forrige regering, men boligministeren vil i spalte 2817 kunne læse klart og tydeligt, hvordan hr. Erhard Jakobsen siger, at der ikke bliver noget boligforlig med CD. Hvis ministeren ikke skulle have mødt det i valgkampen, så kan jeg love for, at jeg har i hvert fald mødt den modtagelse, og jeg vil også tro, at de fleste her har genkendt den og ligefrem ført deres valgkamp på det grundlag.

Det har givet os anledning til gang på gang at fremhæve, hvorfor man opsagde boligforliget, hvis udformning man jo havde siddet og forhandlet om selv aftenen i forvejen. Men når man den næste dag bliver stillet over for en helhedsplan, der laver en nul-løsning for lønudgifterne eller for lønudviklingen, så er det klart, at man siger, at den vel skal til forhandling, og så bliver boliglovene vel forhandlet i samme åndedrag eller i samme periode. Men nej, da det skærpedes hen ad aftenen til, at det skulle bære frem mod, at statsminister Poul Hartling ville udskrive valg, ja, så kom i hvert fald den klare besked fra centrum-demokraterne, at hvis det var tilfældet, at man hverken kunne forhandle den helhedsplan, der var lagt frem, eller boliglovene, så var vi ikke mere med i boliglovene.

Boliglovene forudsætter jo nemlig en udvikling i lønnen og ikke, at man pludselig hugger ned over lønningerne og siger, at de ikke må udvikle sig videre, de skal stå fast, hvor de står, og det er den situation, vi også er i i dag. Vi aner ikke, hvad der sker på arbejdsmarkedet. Der tales om den ene eller den anden form for løsning, der tales om indgreb over for nogle grupper af befolkningen af forskellig art, og derfor må vi fastholde, at boligforliget er vi i hvert fald ikke med i, undtagen at det genforhandles under de forudsætninger, som opnås i løbet af de nærmeste dage eller måske uger.

Nu kan man vel sige, at det spiller vel ikke så stor en rolle, for så vidt jeg kan tælle, står der 128 medlemmer i dette ting bag boligforliget. Hvis de fortsat er der, spiller det nok ikke nogen stor rolle, om 4 bliver lagt til eller trukket fra. Men jeg synes i ordførernes taler at spore, at der også dér var nogen bevægelse. I hvert fald tog hr. Knud

Damgaard fra socialdemokratiet forbehold over for lejeforhøjelserne, idet han talte om de snævre rammer, som hans statsminister havde sagt der måtte lægges for indkomst-udviklingen, ja, i det hele taget hr. Knud Damgaards nye standpunkt, og her tænker jeg på, hvad hr. Arne Bjerregaard sagde til hr. Knud Damgaard: står man ved boligforliget, ja eller nej?

Velan, jeg hilser denne nye overvejelse, disse tanker, velkommen. Det tyder altså på, at et stort parti med 54 mandater i denne sal nu kan begynde at bevæge sig. At vi andre er lidt hurtigere, eller at vore talsmænd i hvert fald den 5. december kunne se konsekvenserne og var lidt hurtigere, skal ikke lastes hr. Knud Damgaard eller hans gruppefæller, der var med dengang.

Til gengæld lagde jeg mærke til, at hr. Christophersen og andre, bl. a. hr. Ingomar Petersen, stod fast på, at boligforliget ikke måtte ændres. Velan, det bliver så deres sag, om de uanset de ændrede vilkår vil fastholde disse ting. Vi behøver sådan set ikke at være med i de eventuelle forligsforhandlinger, der skal være mellem de 5 partier, for vi har sagt fra. Vi vil gerne forhandle hele forliget. Vi vil også gerne forhandle lejeværdierne, som kommer til behandling her i morgen, og vi vil også gerne forhandle spørgsmålet om yderligere støtte i form af statslån til boligbyggeri for at nå op på de 40.000. Vi indtager en fleksibel holdning i dag, og vi mener, at politik må rette sig efter de forhold, der bl. a. aftales nede på Sankt Annæ Plads.

Jeg kan ikke sige meget mere om det i øjeblikket, fordi det vil blive afgjort i dette hus og uden for dette hus og af hele regeringens øvrige oplæg, hvorledes vi skal tage fat på disse boliglove. Om man vil føre forhandlingerne separat i 5 partier, eller om man vil søge at inddrage os — der er jo sådan en tendens til hele tiden at inddrage de 4 partier, der sidder i midten her i salen til alle forhandlinger — vel, så skal vi komme, og vi skal tage fordomsfrit på boligforliget, ligesom vi tog meget fordomsfrit på skatteforliget og de besparelser, som på et vist tidspunkt bandt alle forhandlere her i salen.

Der kunne være meget andet, som burde siges her ved en førstebehandling, f. eks. om ungdommens problemer i forbindelse med kollegiebyggeriet, og jeg kunne også